

Den pyl der liefden

Arnoldus Cobbault

bron

Arnoldus Cobbault, *Den pyl der liefden*. Wilhem Iansen, Amsterdam 1609

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/cobb004pyld01_01/colofon.htm

© 2010 dbnl

Aan den gheleerden poet Arnoldo Cobbavlt.

*Die op u weesen siet, ghestadich vroet, beleeft
 Sal liefde met sijn treyn, uyt u ghedaante mercken
 Maar die u cloeck verstant, d' welck u Minerva geeft
 Wilt weeten, sal het sien, in dijn Poeetse Wercken.
 De liefd' verteert u hert, al zijt ghy zijn Poeet.
 Soo doet hy u nochtans, door smerten groot doleeren
 De liefd' verteert u hert, door zijne vlammen heet.
 Soo sal den wrecken tijdt, u werck doch niet verteeren.*

P.C.

*Hoewel van dijne liefd', d' ontijdelijcke vrucht
 Afvalt end' groene noch, verdort op cleyne boomen,
 Soo schep ick ick evenwel, uyt dijn clacht een genuecht
 Om dat van u onvrucht, so goede vruchten comen.*

I. Jacobs V.

Klinc-ghedicht aan den Ghelerden Poeet, Arnoldo Cobbavlt.

VVYs end' gheleert Poeet,,die claarlijck condt bethoonen
 Dat ghy door hooch verstandt,,Poeten boven gaat
 Dijn yverige jeugt' naar wijsheyts paaden staat
 Wij heyt sal u oock noch,,met eer end vreughden loonen
 Hoewel dat u de sorg',,end' moeyt niet wilt verschoonen
 Vanden Coophandel swaar,,die ghy met vlijt bevaat
 Nochtans van *Phoebo* jock,,ghy u niet mennen laat
 Dies moeten u te recht,,met groen Laurieren kroonen.
 Ick hoorde niemant oyt,,in onse Moeders taal
 Soo rijp,,soo soet, soo claar, zijn dichten alte maal
 Eenpaarich brengen voort' end' soo geleerdlijck schryven
 Homerus was int G'rieex,,*Maro* Latijns Poeet
 Petrarcha Italiaan,,*Marot* in Vranckrijck leet
 COBBAVLT sal ons Poeet,,int Nederduytsche blijven.

HENR. CRANB.

Klinc ghedicht.

DOor der Poeeten Prins,,gheluckich Griecken lant
 Door *Maro Mantua*,,gheluckich is gepresen
 Den wulpsen *Tomitaan*,,doet ons sijn dichten lesen
 Daar hy der liefden slaaf,,om sijn *Corinna* brant
 Petrarcha voert het hoofd' met Popelier omrant
 Die hem *Italien*,,uyt haat bembd hadt geleesen
 Wt *Cahorsis Marot*,,boert,,dichtich milt gereefen
 VVant hy het Vranckrijck heeft' verlost van hare schant
 Ons Nederlant alleen,,liet haar tot noch beschaamen
 Tot dat *Phoebus* bereyt gemaackt heeft sijner naa mē
 COBBAVLT, en waardich hem,,met sijn staf aangeroert
 Die als den *Tomitaan*,,een van der liefden schaareen
 Offert sijn eerste dicht,,voor *Cupidos* Autaaren
 Dies hy te recht den Crans,,van groen Laurierē ren voert,

Summus labos. Summus bonos.

Elegia, aan M.D. Cygniam.

MYn Pen ghedopt,,in Inct der bitterheden,,
 Gemengd met Gal, die liefden corsen deden,,
 Wtborrelen door smert.
 Treect wederom,,myn Water,,sweetig' handen,,
 Opt bevend' bladt,,te wyen al de banden,,
 Van myn vercrompen hert.
 Waar heē mijn hefd? waar vliet ghy myne clachten?
 Mijn tranen end',,mijn suchten, mijn ghedachten,,
 Kinders van mijne pijn,
 Moet mijn druc so,,groot, als haar schoonhz wesen,
 Moet dan mijn leedt,,als haren naam ghepresen,,
 Noch wtghebreydet zijn?
 Mijn hert seyt jaa,,wat dunckt u schoon Godinn?
 Oft als *Diogenes* mijn Coninginne,
 Moet mijn bloet qualen' meer?
 Moet ick dan als,,een Swaan met claachliet sterven?
 Moet ick u toorn,,die my duyckt int verderven,,
 Altijt verhalen,,weer?
 Hoe soud' ick doch,,dit vier connen bedecken,
 Twelc my verraeyt,,dat waar noch meer verwecken,
 Syn wraack,,ghenegen booch.
 Ick draag' altijt,,in mijn ooghen de tranen,
 Den brant int hert,,wt tvoor hoofd canmen wanen,,
 Dees mijne teering',drooch.
 Ick moet myn hert,,meed,,dickwil ledich maken.
 Van dit ghedrang' suchten die duerich waken,,
 In myn beancxst ghemoet.
 End' tvier daar meed',,de liefd' mijn hert doet sieden,
 Al dit gheween,,kermen de van my vlieden,,

Stedich wtvochten doet.
 Ghelijck men siet,,die grys sneeubedecte berghen,,
 In legher wolcken val.
 Hun toppen zijn,,met lichte sneeu ghelaaden,,
 Daar mede sy,,somwijl den dorst versanden,
 Van 't *Savoyaansche* dal.
 Alst warme licht,,der vlam,, gloeyender Sonnen
 Op hun cop straalt,,werden sy gantsch verwonnen
 Ende sweeten eenen stroom.
 De sneeuw' ontdoyt,,comt nederwaarts gedreven
 Maackt een Rivier,,dringet end' breect daar neven
 Onder *Tritonis* toom.
 Soo oock mijn hert,,als het de warme loncken
 Door liefden brandt,,ontsteecken end' ontvoncken,
 Den brandt die liefde smeeet.
 Smeltet ter stont,,ende doet veel swaren suchten,
 Met tranen geudt,,bersten vol ongenuchten
 Vt my door vlammen heet.
 Oft als men siet,,des soomerdaachs met buyen
 De Wolcken swart,,vergaaderen int zuyen
 Voldrachtich, droncken gaar,
 Splyten van een,,end' vierichlijck wtspouwen
 T water, d' welck sy,,niet langer connen houwen
 In haare wangen swaar.
 Als eenich vyer,,wt t' Firmament gesoncken
 Valt op de locht,,smooct ende leyt daar te moncken
 Tot dat de Wolcke scheurt
 De vlam doorbreect,,ende valt hier op der aarden
 Mot donderslach,,ende regen metter vaarden,
 Even met my gebeurt.

T sy soo het wil,, ick can niet langer swygen
 Om te sien oft,, ick van u mocht vercrijghen
 Verlichting' metret tijt.
 Dit moet ick u,, doch leggen end' verconden,
 Dat ghy den pyl,, ende tvoetsel van mijn wonden,,
 Wreede Meestersse zijt,,
 Vertoeft mijn liefd' ,,hoe derft ghy so swaar clagen
 Over de blom,, die veele can behaghen
 Door haar' deugt aangenaam,
 Sy die tgesicht,, heeft vol beminde geuren,
 Die caecxkens roodt,, als *Veneris* coleuren
 End' eenen heunich naam.
 Neen schoon Meesters,, u mennelijck bevallen
 Is soet, niet wreedt,, want *Venus* boven allen
 Heeft u cierlijck begaaft
 Ghy hebt somwill,, als my der liefden tortsen,
 Doort dorre bloet, besloegen heete cortsen
 Met u gesicht gelaaft.
 Maar hoort naar my,, een monster wreet end' woedich
 Gebaart van een,, der *Harpyen* dorstbloedich
 End' van *Ate* gheweydt,
 Stijf door 't fenijn,, is uyt syn hol gecropen,
 End' heeft portaal der hellen ghedaan open,
 Dat is *Afgonsticheyt*.
 Dit quam dees daach,, (wat had ick een meed' lyden
 Met u) daar wy,, (soo't scheen) samen verblyden
 End spooch vergiftich vier,
 Gelijck den Berch,, *AEina* syn Solfer vlammen
 Rook dwijnich drijft,, door *Tiphoes* vergrammen
 Braacket met een getier.
 Help' *Jupiter*,, ick was schier t' ondercomen,,

Door desen stanck,,en had' ick niet ghenomen,,
 Tot u mijn wis toevlugt.
 Daar cond' ick sien,,de cracht van dyner ooghen,,
 Die door hun straal,,dees schaduwe bedroogen
 Ende dit valsch gerucht
 Gelijck de *Son*,,als de benyders Wolcken,,
 Haar hoofd beslaan,,dat sy des aartrijcx volcken,,
 Met haar straal niet verlicht.
 Dees groot *Planeet*,, om *Glaucum* te beschynen,,
 Twee,, spalgte voort,,end' doet oneens verdwynen,,
 Door sijn vergult gesicht,,
 De groene struyck,,daar ick my op betroude
 Die *Jovis* toorn,,met blixem noyt verfloude
 Ende *Phoebo* heylich is.
 Vryde my niet,,noch het Cruyt groot van waarde,
Moly, dat den Grieck van *Circe* bewaarde,
 Deed' gheen behoudenis.
 Ghy hadt geen noot, want die verborgen glansen
 Ende u schoonheyt,,daar ghy de ronde cransen
 Den *Acmaenen* neemt aff.
 Een treflijckheyt,,daar u *Natur'* ten deele
 Meer perlde reyn, end' minlijcheden veele
 Die u *Cythaera* gaff.
 Deeden van u,,als overwonnen vlieden,,
 Dit quaat gedrocht,,welck quaam om te bespieden,,
 Ende quetsen uwen àart
 Het heeft syn hals,,mos-quabbich onderdoooken,,
 Ende blies verdampt,,als *Lemnos* solferrooken,,
 Met schanden seer beswaart.
 Niet anders, dan, als een der sneller winden,
 Tsy *Caecias*,,door *AEoli* ontbinden,,

De stille Zee bevecht
Nepeunus, Godt, over de grysse baaren,
 Met gaffels tant,,doetse strax weder vaaren.
 Naar *AEolum* re recht.
 Want u wen lonck,,tvoetsel van myne kermen
 V aanschijn daar,,duysent liefden omswermen,
 V mondt vol *Suadae* cracht
 Heeft Zeysen crom,,van *Saturno* wraackgierich
 Daar hy meed' maeyt,,mijn jeught tot lyden vierich
 Verkeert end' afghebracht.
 Ende ick gelooft,,dat door u vroede seden
 Den swaren twist,,*Palladis* soudt vertreden
 Die met *Neptun'* becleeft
 De deugt geplant,,in welgemaackte leden
 Verthoont haar meer,,t' is een groot goet met reden
 Die schoonheyt end' deucht heeft.
 Tgedenct my noch,,dat wy eens samen waaren
 In een beemd,,daer *Flora* ginck vergaaren
 Blomkens, van plucken moet
 Den *Zephyr* soet,,voelden wy tot ons commen
 Die bestort ons,,met menichte van blommen,
 De *Sonne* loech u toe.
 End' siet, die liefd',,quam met syn *Traesze* booghen
 Boogen te sterck,,voor u oogen gevlooghen
 End' viel in uwen schoot.
 Hy gaff syn pyl,,Meesters in dynen handen
 End' omhelsd' u,,hy bluste syne branden
 End' tot u blyde schoot.
 Dit is den pyl,,dien ick soo suer moet smaken
 Dit is d' oorsaack,,dat soo veel om u blaken
 Minnaarste ras ghewondt

Want van dier tijt,,heeft liefd' syn plaats behouden
 In u gesicht, daar veel hun hoop op bouden
 T' sint dat hy voor u stondt.
 Dyn schoonheyt deed',,,*Cupidinem* verdwaalen
 Dat hy tot u,,als een *Godin* quam daalen
 Ende voor u neder staan,
 Hy sach u aan,,voor *Erycina* schoone
 Syn Moeder, die,,tot *Paphos* ghewoone
 Haren Soon dust' ontfaan,,
 Ick verblyd' my,,dat ick alleen niet doole,,
 In uwen straal,,nu een Godt in wiës schoole,,
 Ick slaaf, oock is verrast,,
 Een metgesel,,in noot, maackt een genoeg
 Den cruyn,,breed', *Os*, alsser meer met hem ploegen
 Trect lichter sy nen last.
 Hier saten wy,,daar boschvluchte *Dryaden*
 Werden vervolgt, door de ongeboorde paden
 Van *Fauni* dartel tros
 Ende ghy mijn al,,mijn soete, mijne schoone,
 Vlocht dyn *Poët*,,een Populieren Croone
 Wt dit wellustich Bos.
Laërtis Soon, vercreech noyt soo veel jonsten
 Van *Paris* Boel,,doen sy met rasse consten
 Hem *Troyen* liet bespieren,,
 Noch *Pyramus*,,van *Thisbe* sijn beminde
 Ontfinck dees troost,,eer dat de flincke Linde
 Hun root bloet had' gesien,
 Den *Florentin* van *Laura* de vermaarde,
 Vercreech sulx noyt, hoe wel hy voor haar baarde,
 Een onsterflijcke leer
 Ick wil my niet,,by dese vergelijken,

Die meerder jonst, van *Phoebo* als ick doen blijcken,
 Van u doch creech ick meer,
 Dit deurd' niet lanck,,*Juno* de Coninginne
 die steeds jalours,, is van *Venus* de Minne
 Brack dese mijn genoecht.
Iris haar Bood,, met veel gemengde veruen
 T' voorhoofd gefronst,,om de aarde te bederven,
 Heeft haar int West gevoegt.
Iris vergramt,,quam om *Turnum* te wreecken,
Triton gebaart,,heeft sijnen cop versteecken,,
 (*Iris* den Regenbooch)
 der voog'len swerm,,des weers beduchte booden
 Over het plat,,der vloeden ylich vlooden
 End' bleven niet om hooch.
 de locht wert bruyn,,de wolcken hun versaamen
 Met misten vocht,,d' een tegend' ander praamen
 Ende lecten druppels nat.
 Den regen viel,,nu sagmen *Phoebum* schreyen
 End' eenen damp,,over de vruchten speyen
 VVt syn groot water,,vat.
 VVy vloeden ras,,om dese buyt' ontgane
 Gelijck somwijl,,de bosch,, knappe *Diane*,
 Vliet voor den fluyter *Pan*.
 Ick was voor u, met sorgen last bevangen,,
 Tot u voldoen,,strect alle mijn verlangen,,
 So veel het ymmers can.
Juno jalours,,met uwen motten regen,
 die sonder reen,,tot toorne zijt genegen
 Toorn Gooden onbequaam
 VVaarom liet ghy,,op my alleen niet craaken,
 V water,, spuy,,sonder bemoeydt te maaken,

Myne *Nymph*' aangenaam.
 Giet vry op my,,alle de water vaaten
Aquary,,bestort my boven maaten
 Van *Eridani* kust.
 Op dat den brandt,,die my der liefden vieren
 Ontstecken heet,,end' mijn dor' bloet vertieren
 Mach werden uytgeblust
 Geen water can,,*cupidos* rosse vlammen
 Slissen, noch ooc,,syn blauwen roock verdammen,
 Sulcx is der liefden gang'.
 Liefd' is een vyer,,dat alle vochtigheden
 Van sich verdrijft,,ghelijck men siet op heden
 Aan mijner tranen drang.
Iuno doet dit,, neemt de gevlogte raeyen.
 Des blixems worp,,laatse wraack,,gietich draeyen,
 Wt u handt vol verdriet.
 Laat blixems hit,,tegen der liefden blycken
 Want de een vyer sal,,misschien van d'ander wijcken,
 D' een hardt voord' ander vliet.
Telephus wert,,gequetst van t' hoofd der Griecken,
 End tselve Swaart,,cureerde weerden siecken.
 Dat d'wond' had gedaan.
 Tot groot quaat moet men grooten raat beclyven
 Het een fenyn,,doet d' ander wel verdryyen,
 Quaat wilt met quaat vergaan,
Iuno versuert,,sulcx was niet u betrachten
 Om myne quaal,,een wenich te versachten
 Noch stelpen myne pijn.
 Laat my in noot,,want ick neem selfs behaagen
 In myn swaar cruys,,in myn geweene end' claagen
 Druck is myn medecijn.

Hoort myn Meesters,,*Iuno* was t' onvreden
 End' heel schaamroot,,doe sy sach naar beneden,
 V minnelijck gesicht.
 V Haar vergult,,als fijn *Tyrolsche* draden
 End' van *Thetijs*,,die haar parruyck compt baden
 Aant *Lybiaanshe* sticht.
 V voorhoofd hooch,,spiegghel van u nature
 V oogskens bruyn,,u lieflijcke figure
 V lipkens als coraal
 V kraeskens pur,,u wit yvoire tanden
 V kin geclieft,,end' u lanckworpig' handen
 Vleden alte maal.
 Doen sy bespeurd',,u gedaante verheven.
 Treflijcken standt,,end' eenen geest van leven
 V woorden welgemelt
 Ontverfde sy,,dat ghy meesters gepresen,
 Haar overtreft, door u bevallich wesen,
 End' heeft haar selfs gequelt.
 Verthoont u nu,,ghy blinde *Zoilisten*
 Die hunnen tijt met lasteren verquisten
 End' pruylt met u gheblaf.
 Ialoursche schaar,,lost nu u lieder pylon.
 End' mickt nu vry,,schiet *Mome* scheel met ylen
 Gelijck als *Iuno* straf.
 Poocht met gedruys,,om onse liefd're scheidt
Mome ghy raast,,de key doet u verleyden,
 Vergadert uwe macht.
 Waarom wilt ghy,,mijn ongenoecht vermeerden
 Ghy doet mijn hert,,noch vreuchdelijc verweeren
 In u daat onbedacht.
Mome waarom,,stelt ghy u dus in laste

Daarsy wel weet,,mijn liefde trou end' vaste
 End' mijn oprechte min?
 Te sterck voorwaaer,,is den lonck harer oogen.
 Dan dat ick my,,soud' hebben afgetoogen
 van haar met nieuwen sin,
Momus wilt my,,met ander eenichparen
Momus heeft my,,mijn liefde sien verclaten
 Aan ander met verdrach.
Mome ghy sust,,mijn trouw' oprechte liefde
 Ontschuldicht my,,terwijl ghy my gheriefde
 Met eenen vollen lach.
 Hoort Lasteraar,,ghy moet hebben geseeten
 In *Minos* stoel,,dat ghy soo wel cond't weeten
 Een saack eer die begint,
Vulcan comt vraacht,, *Monco* wie dat u Vrouwe
 Ontsteecken heeft,,doen sy uytten benouwe
 Ontfonckt u baard' een kint
 van waar sal ick,,u deese weet toe stellen
Mome ghy moet,,met *Tantali* ghesellen
 Syn in *Plutonis* hol.
Pluto moetdy', ind' Hel syn Richter maacken
 Dat ghy oorcondt,,alle verborghen saacken
 End' leest der Sielen rol.
Momus is daar,,helpt *Sysiphum* nu wielen,
Momus is daaer,,hangt aen *Prometheus* hielen
 In d'helsche cotten vuyl
 Clapper clapt daaer, dat *Ceres* heeft gegeten
 Vand' Appel, als,,*Ascalaphus* onweten
 So word't ghy meed' een uyl.
 Ick eysch u wt,,*Mome* wilt u verthoonen
 Ick daach u voor, tghericht van lifdes throonen

Verdedicht uwe saack
 Verschijnt ghy niet,,soo is u Act verlooren
 verschijnt ghy toch,,soo crijcht ghy *Mydas* ooren
 Dit's *Palladis* wt spraack
Mome ghy doet,,gelijck de winden druysen
 Tegen tgebergt,,end' bulderende ruysen
 Met Zeebaren gemengt,
Dees Rotsel steyl,,hun stormen licht verbreecken,
 End' ick verdelgh,,jaa maack te niet u treecken.
 Momo meer crackten brengt.
 Oft schoon gebeurd',,,dat ick te vallen quaame
 Soo waar mijn Val,,noch weerdich eenen naame
 Als van een Godt ghewondt.
 End' blijfick staan,,soo koom' ick tot verwerven,
 Van mijn betracht,,een van beyd' moetick erven,
 VVat heldt dan uwen vondt.
 Ghy mijn *Venus*,,myn *Pallas*,,myn *Lucyne*,
 Mijn schoonheyt,, mijn,,wijsheyt, mijn vaste schyne
 Mijn liefd',,mijn const, mijn eer.
 Verdrijft den haat,,van alle myn vyanden
 Bespot hun walg',,dats ondergaan met schanden,
 End' niet ontwaken weer.
 Mijn hert is trouw',,eenvoudich ben ick meede,
 Maar dobbel zijn,,al dees tormenten wreede.
 End' dobbel is mijne plaach.
 Mijn hert is recht,,om u tot my te wecken
 Den waaren tijdt,,sal noch genoeg ontdecken,
 Trouw' hert dat ick u draach.
 Met vry gemoedt',,can niemant my befamen
 Dat ick u soud',,tegen het r'echt betamen
 Der liefd' hebben begeert.

Ten waar men wild', voor ergernisse tooghen
 Dat ick te seer,,u hebbe naar myn vermooghen
 Bemint, end' hooch ghe-eert.
 Laat afgonst my,,met haar fenijn bespringen
 /ck wanckel niet,,in swaar end' troubel dingen,
 De deught geproevet werdt.
 D' aarrijcx ghewelf,,die Sterren clauder schijnen
 In duysternis, so sal ick doen verdwijnen
 laloursheyts nevel swart.
 Eylaas tis waar, dat mijne prang' ellenden
 Die durich hun,,tot myn verderven wenden,
 Syn niet dan alte groot,
 laa tis mijn wensch,,dat dese bange nooden
 (Die scherper zijn,,dan duysent rasse dooden)
 Hun eynden met een doot.
 VVant ghy zijt herdt,,end' laat te droever tyden
 My al te veel,,commers end' smerten lyden
 End' weygart u met strijt.
 Tschaadt niet, ghelooft,,ick ben bereyt te dulden,
 Noch meerder leedt,,end' sorgen menich vulden,
 VVant ghy het waardich zijt,
 Neemt ghy dan veur,,u met der liefden vryen
 Te moeyen niet, maar alle minnaars myen
 Als *Hero, Venus, Non,*
 Soo trect van ons,,u helder schoonheyts stralen
 VVant wy verbliet,,door u gesicht dus dwaalen
 Ghy glinstert als de Son.
 Men seydt,,dat oyt,, *Vlysses* cloeck ter taalen
 De winden licht,,(naar't *Smyrniaans* verhalen)
 In een sack heeft gevaan.
 Sulcx sy: voorwaar,,hy soud' wel moeyte vinden

Om uwe liefd',naar synen wil te binden
 End' u soo te beslaan.
 Als ick tot u, comme met groot verlanghen
 VVort mijn hert stracx,,van uwen lonck gevanghen
 (Sonder hert leef ick doch)
 Alben ick vert',, an dy, in *Lybae* boeyen,
 Oft dal *Hymet'*,, aar honichraden groeyen
 Mijn hert blijft by u noch,
 Ick steune vry,, p mijn gemoet vol vroomen,
 Gelijck een Schip,,inde verbolgen stroomen
 Leunt op syn anckers vast.
 Als *Neptun'* woedt,,die slibberige baaren,
 VVt afgront spoelt,,met crijsselenden schaaren.
 End' dat nu *Glaucus* bast.
 Het vlottich Schip,,wordt hier end' daar gedreven
 Den maste reet,,den bocht crackt daar beneven
 T' boort helt nu oversy'd',
 Geen noodt so lang,,d' anckers het niet ontslippen,
 Twelck alst gebeurd' drijft het schip na de clippen,
 End' daar schip breucke lijdt,
 Soo ist met my,,tschips ancker is mijn trouwe
 Daar ick op leun,,die my uyt den benouwe
 Verwoeckert end' bewaart.
 De winden steur,,zijn scharpe jaloursijen,
 Die mijn gheluck,,end' salicheyt benijen,
 Door hunnen slimmen aart.
 Maar doch, ter tijt,,ick mijn trouw' ancker gronde
 Op uwe gunst,,ick onvertsaghet stonde
 End' ders niemant ontsien,
 Soo ghy dan weer,,dynen knecht wilt verlaten
 Drijf ick als 't Schip,,van ancker,,los op platen

Dan sulcx ick niet verdien.
 Vvat dunck u lief,, ick sach niet lang gheleden
 Op eenen tijdt,, dat *Phoebus* quam betreden
 Erigenis Climaat.
 Ick sach met sorg',,, den Ackerman besaeyen
 Tgetergde Landt,, omtsyner tijt te maeyen
 De vruchten van het saat.
 Daachlijcx hy ploecht, ende op verscheyden wijsen
 Arbeydt vol moeydt,, draacht sorgje voor het rijsen
 Voor twyen veelderleyd',
 Voor coelte vrees',,, t' rotten, end' voor t' steken
 Der Sonnen heet,, voor menighe ghebreken
 Afgonstich sijne weyd'.
 T'comt nu soo verr',,, t' cooren begint te geelen
 End' naar syn wensch,, in duysent aders deelen
 T' staat nu in vollen geur,
 Den Landtman swaar,, voor alle syne sorghen
 verwacht nu loon,, van syn voorleden worgen
 End' bly schap voor getreur
 Hier tusschen comt,, een hongerige vlamme
 Geworpen slincx,, wt *Iovis* handen gramme
 Die tgantsche dal versengt
 tCooren verdroocht,, in ydel halmen granen
 Den Hemel blauw',,, weygert syn coele tranen
 Tēghen dat *Cancer* lengt
 Daar wort hun hoop',,, end' hun verlang' bedroogen
 Vvatdunckt u segt,, hebt ghy niet een meed' boogen
 Mer deser lieden plaacht,
 Voorwaar wel groot,, ghy cont daer ooc niet tegen
 VVaarom soud' meed,, u herte niet bewegen
 Dit myn bitter gheknaech?

Soo ist met my,, ick tracht in veel manieren
 Met dienst oprecht,, u *Cygniam* te vieren,
 En verbeyd' oen en loon.
 Wilt ghy dat ick,, die soo heb verdraeghen
 Versmoor in last,, end' smelt in mijne claghen
 Neen ghy deuchts forme schoon.
 Ach commer swaar, can ick tot gheener tijen
 Vermorwen u; segt ick wil ghy sult lyen
 Goet uwen wil sal zijn.
 Segt ick begeer: ick sal doen u begeeren
 Maackt my een wet: ick sal u wetten leeren.
 Wat wilt ghy meer van mijn.
 Maar och ick moet beminnen, die my haten
 End' volgen na die my altijd verlaten,
 End' soock dat ick niet vindt
 Dit is het deel,, d'welck my is togevallen,
 Vvt *Minos* helm,, want *Lachesis* met allen,
 Mijn draat ontydich spindt.
 Hoe sult ghy doch in u hert connen vinden
 Een *Dienaar* trouw', te laten gansch verslinden
 End' t'onrecht ondergaen,
 Verlicht mijn hert,, met uwer ooggen stralen
 Welck als ick mis,, moet ick ontsinnich dwaalen
 In duysterhey tend' waan
 Ghy hebt u voocht,, gemaackt van mijne sinnen
 Queect mijne gepeys,, met den boedt water minnen
 Dat ick blijf u wen knecht.
 Ten ist niet al veel eeren te vergaaren
 Maar meer const ist,, t'vergaarde te bewaaren
 Daarom my niet weerlegt.
Cupido is meed', Van sulcker aardt end voeghen

Dear liefd' end' liefd',,elckander jonste droeghen
 Gheeft hy ziin seggen milt.
 de liefd' is vyer,,gaat men een vyer niet voeden
 Met hout oft turf,,sal tstelpen ende wtbloeden
 End' niet meer branden wilt.
 T' is oock mijn aardt,,mijn leven end' myn weesen
 Te minnen trouw,,end' trouw' bemint te wesen
 Naar reyne liefd' ick tracht.
 Mijn eygen form,,en can my niet behaagen
 Als *Nacisso*,,de zijne met vertsaagen
 Op u schoonheytick wacht.
 Nu *Musa* swijcht,,myn suyvere gepeysen
 Sullen voor u,,tot veel verscheyden reysen
 Mijn liefd' doen bekend.
 Dit wil ick dy,,onder *Cupido* sweeren
 dat ghy alleyn,,sult mijn herte tegeeren
 Tot mijnes levens endt.
 Ontfanckt mijn liefd' Roose van alle roosen
 Meesters eerbaar,,wiens saechte kaecxkens bloosen
 Als eene kriecke vroe,
Phoebus heeft u,,begaaft met veele vreughden
 End' dyn naam is,,ick die door rype deughden
 My alle kennen doe.
 Onfangt deesclacht,,van hem door't afweesen
 Van u ghesicht,,schricket door koude vresen,
 Om v lieflijck verdeyl.
 Hy die sich selfs, geluckich soude roemen,,
 Dat ghy hem wild' u trouwen die naar noemen,,
 VVenst u Voorspoet end' Heyl.

V.L.D.A *Arnoldus Cobautius*.
Caelo Musaebeat,
 FINIS.

Elegia, aan M.D. Cygniam.**Offie uysterste clachte van Arn. Cobba.**

DEwyl oprechte liefd', „geduldichz end' clachten
 Deugt, dienstbaarhz, end' trou, u niet met al versachten.
 De wyl mijn herte selfs, dwelc by [...] is te pāt
 Door u wreetheyt verteert, „in warer minnen brant
 Ic ben op 'thoohste punct vā mijn verderf gecomē,
 Alle toevlugt ende hulp, „is my van u benomen
 Ick dreyg' met *Sisypho*, „te vallen eenen val,
 Ende wacht dē jonxstē slach, „wāneer het wesen sal.
 De wyl ic niet verwerf, „met smeecken, „biddē, traanē
 Ic vermaād' u tot liefd', ghy weygert mijn vermanen
 Verkeer ick mijn gemoer, „der liefden prickelvry,
 Misbruycet, end' onderdruct, „wort dulle raserny,
 dē middelvinder noot, wilt om vertroosting soecken
 Oft d' eē oft d'ander wech, „wt *Cyrce*s Tooverboeckē
 Tsy datmē my daar eer, oft schād' af naar en spreek
 Ic bender toe geperst, „den noot de wetten breect,
 Men siet als *AEolus*, *Neptunum* gaat bestryden,
 Met syner winden vlugt, „*Argestes* t' eener syden,
 Carbas, end' *Zephyrus*, „*Lyba* den Noorden wint
 Tergen de grauwe Zee, „die oock den strijt begint.
Neptunus teghenhun, „doet al de golven woelen
 End' der visschen gecrielt, „snel wt dē afgront spoelen
 De clippen hy bestormt, „met sy nen gaffel spriet
 Daar hy de baren sout, meed' uytter diepten schiet
 De schepen in dees storm, de op de Zee dan dryven,
 Syn in perijckel bangh, „t' *Compas* can niet beclyvē
 Recht byden Noorder Pool, „de Naalde varieert.

De Son verborgen is,,de Sterren overheert.
 Dē wint hun overweecht,,de baarē durich praamen
 End' makens reddeloos,,van anckers, seylen tsaamen
 T'eyslijck getuymel grys,,der souter golven vloot
 Beelt hun met schroomen in,,d' onty delicke doot.
 In sulcker vloeden Hell,,Matroosen end' Stier lieden
 Wendē veel middels voor, om dit gevaar t' ontvlied
 Den Maste wert gekeft,,den ballast wert geruym
 T' is beter goet gederft,,dan tleven soet, versuymt
 So is het oock met my,,de sant gemengde baaren
 Van *Scylla* sorgelijch,,dryven mijn Schip te vaaren
 In *Charybdis* gewiel,,ick staan als eener doet,
 Die met *Archylle* sterek,,oft *Hector* stryden moet.
 Eylaas tis veel te verd,,ach mijne wanckel ooghen
 Waarom hebt gy tot u,,so veerdich ingetoogen
 Dees schoonheyt al te schoō,,end haare beeltenis
 Gegraven in mijn hert,,daar sy gewortelt is?
 End' ghy klaar Hollands licht,,och oft gy te dier tij
 Vaansicht had bedect,,met een parruyck van sijen
 Doen ic u eerst maal sach,,so soud' ic mijn vry he
 Noch hebben die van u,,in boeyen is gheleyt
 Ghy sult seggen daar op,,de gout geronde straaen
 Van 't swerelts,,lampe Son,,witten bergen eñ daal
 De menschen end' het Vee,,dē gantschen *Horizont*
 Verheugt in haren glans,,daar sy verheven stont
 Nochtans den *Indiaan*,,op thien end' naarder graad
 Vervloecken 't *Hemels oog'*,,wāt sy door hitte braad
 Soud sy om deser wil,,die haar te naare zyn,
 Vā onsen *Horizont*,,wendē haar klaarē schijn?
 Dat consentere ic u, maar hoort het vlammich branden
 Van *Phoebi* lichten groot,,over de Zuyder landen

laa door sijn Paerden dorst,,ons aarde mede splijt
 Als hy met syne kerr',,lancksaam door *Cancro* rijt
 Syn hitten hy vercoelt,,end' door een soet ontferms
 Gaat hy nu d'een Lādou,,nu d'ander wat verwarmē
 Op dat sijn lieve nicht,,*Ceres* de graan Godin
 Tot 's menschē onderhout,,'tcoorē mach brēgen in
 So moest u schoo heyt ooc,,die my altijd comt voren,
 Mijn herte door het vier,,der liefd' niet laatē smoorē
 Maar temperen mijn hert,,uyt u wen wille dan
 Mijn voetsel end' verderf,,gelijclijck comen can.
 Ghy worpt my vveer te voor,,eñ segt so myne lōckē
 Prangen u dienst baar herdt verteeren end' ontvōckē
 So schoudt my t' eenemaal,,Wijs is hy die daar vliet
 T' ongeval welc hy hem,,te voor genaaken siet.
 Wat sal ick seggen nu,,ydel is al myn trachten
 Met Phyllide sal my,,myn ongenoecht vercrachten
 Neemt aangenaame doot,,vā my dees droeve doot
 Wāt mijn leet eñ gevroeck, noch dagelicx vergroot
 Eylaas t' is veel te veer,,de liefd' heeft my verwōnen
 Watwas mijn herte dwaas,,doē het eerst heft begōnē
 Te dienen haaren naam,,t' is so verrin geschil
 Dat ic mijn hert niet can,,noch ooc versetten wil.
 Trug schelpich *Cocodril*,,voorsichtich cā bemercken
 Als den *Nil* overtreen,,sal der *Arabers* percken
 Met eenen rassen val,,sijn jonghen het versaamt
 End' op een hoochte die,,met sijnen leger kraamt
 lenoffelen de welck,,tempeesten stormen winden,
 Werden te voor gewaar,,sietmen hun bladers bindē
 End' sluytē tsaam gehegt,,hun Capkē vast beluykt
 Vergaaren dichtelijc,,d'welc op den struyke duykt
 Soo hadd' ick ooc te voor,,dees droeve prāg' ellendē

Behooren wederstaan,,end' van mijn herte wenden
 Wat helpt het dat men doch,,tot een behoudenis
 Den put toedelven wilt,,alst calf verdroncken is.
 Ist dan met my ghedaan,,jaa mijn hert is vol weenen
 Mijn oogē zijn verblint,,door smertē anxst met eenē
 Mijn sinnē zijnverdrecht,,mijn lichaā onbeswaart
 Als een der sieltjens, die, met *Charon* overvaart
 Ist dan met my ghedaan,,wat wil ic my meer quellē
 End' mijn verwonnen hert,,teghen de liefde stellen
 Wat wil ick sottelijck,,*Alcidem* volgen ras
 Gelijk den vloet de welc,,van hem verwonnē was,
 VWat wil ick sottelijc, met mijn verwinner stryden
 Gelijk het dwaase volc,,*Psylli* ten ouden tijden
 Tegen den Noorden wint,,hun rusten welgemāt
 Dies' al begraaven heeft,,int *Lybiaansche* sant.
 VWat wil ic met een Godt,,onnoosel mensche twisten
 Liefde der minnen God,,die met veelloose listen
 De Goden selfs verwint,,hy weygert goeden raat
 Die fich onder den toom,,van liefde mannen laat
 Tsa commer, lijden, ācxst,,suchten, geweē, end' pijn
 Smert, cortsē, end' gevroech,,teerīg, weedō, termijn
 Hoop, wāhoop, duchtē, vrees, becorīg, haat, eñ strijt
 Sorg, lver, end' geschroom,,die mijn gesellen zijt
 Comt allegaar met my, ick wil de menschē schouw
 End' als een Cluysenaar,,my in dit bosch ont houw
 Ick wil den breydeltoom,,daar ic mee ben gegort
 Der liefden maken los, eer hy t' gewaare wort.
 Leyder,, waar wil ick heen,,door alle mijne leedē
 Heeft liefd' syn heerschappy,,mijn aders zijn sijn steedē
 Loop ic hy loopt met my,,vliet ic hy vliet my na
 Daar ic ben is mijn liefd',,end' haar schoōhz te ga

Doen *Troyen* om den roof,,*Par idis* wert bedrogen
 Vāt *Griecx* verrader peerdt,,naar jaarē thien oorlogē
 End' dat t' hooch *Jlion*,,voelend' syn laatste smert
 Door d'hongerjge vlā,,tot wraac verslonden wert
 Sagmen den *Phrygiaan*,,*AEnaeam* buyten hoopen
 Sijn Vader op den hals,,cloeck naa den oeverloopen
 Ontgaende 't oornich vier,,begaf hē op den vloet
 Van *Doris* die hem weer,,veel ancxsten lyden doet
 Even is het met my,,mijn aders zijn ōrsteecken
 Vātblakich vier der liefd',,mijn crachten zyn besweken
 Ic draach de sorch opt lijf,,blusch ic den eenē brāt
 Ontvonct de vlamme weer,,aan eenen nieuwē cāt
 Ist dan met my gedaan,,wat *Chyron* oft *Sybille*
 Sal dwijnen myne pijn,,soeckt my uyt goeden wille
Mercur' *Atlantis* soon, *Moly* theylsaame cruydt
 Oft *Baaras* om wel,,dees plaach te dryven uyt.
 VVant swack is myne pols,,myn oogen ingevallen
 Myn hayren dvn end'spits,,mijn lippē bleec met allē
 Ick ben ghelijckerwiis,,een witte Lely saan
 Diemen Tyloos gequetst,,op haren struyc siet staā
 Thert wäckelt my doorvrees,,door liefd' daar benevē
 Gelijcmen inden Oost,,t'cooren op t' velt siet sweven
 D'vvelc crō gebogen nu,,door dē wint neer gevelt
 Sijn toppen tsamen slaat,,aan allen syden helt
 Eylaas,, Hemel, end' aard',,sterren ende Elementen
 Hoe zijt gy my soo hardt,,in dese mijn tormenten
Saturuus gieren boos,,op myn geboorten dach
 Door een verkeert Aspect,,die nieuwve Maane sach
 Ramp,, vve ring tegenspoet, oyrconden myn *Planetē*
 Doch hy lees myn vorhooft,,die myn geluc wiltwetē
 VVant liefde met syn pijl,,daar in geschreven heeft

T'gheen my weervaren sal,,ter tijt mijn herte leeft
 Men siet het blauw Panneel,,des hemels rōde draeyē
 Met sterren wel geplact,, end' flickerende raeyen
 Rontom het Noorder ax,, daar *Arcas* cleyne Beer
 Calisto gaat te moet,,met een ghelijcken keer
 So is het oock met my,,mijn dagelijcxse suchten
 Vernieuwen sonder eynt,,end' keerē sonder suchtē
 Rōtom het Centerhooch,,van haren grootē glans
 Wāt sy leytmy gepeyns,,na haar genoeg ten-dās
 Den Noorden hemels Pool,,is cout end toe bevroorē
Phoebus deswerelts licht,,cā haar straat niet doorborē
 Tsy dat hy door den Ram,,oft *Tauro* styghet crom
 Oft dat hy wijt van ons,,doorrijt *Aquarium*
 Hart end' bevrooren is,, 't Center van haar schoō heden.
 Want liefden brād ich vier,,(een sake buyten reden)
 Can het verwarmen niet, och oft haar eens de vlā
 Der liefden had gheraact,,die my mijn herte nam
 Naar themels noorder Pool,,sietmē op *Thetys* vloedē
 Den schipper synē cours,,stellen end haast vermoedē
 Wat lāt dat hem vergroot,,door dese stert' met vlijt
 Hy d'ongeval der Zee,,end' blinde Clippen mijt.
 Sy is mijn noorder licht,,daar ic mijn schip naarstiere
 Gelijck *Leander* stout,,doort eysselijck ghetiere
 Der golven by gebreck,,van d'ingevallen Maan
 Swō naar des fackels thoō,,die hem *Hero* stac aan
 Neen wis, ic ben verdoot,,wat wil ic haar gelijcken
 By *Arcad'* onbe weecht,,die nimmer sal beswijcken
 De Noorder sterr' is vast,,maar huer onseker straal
 Is ongestadich, so, dat ick dickwils verdwaal
 Haar ooge my verleyt,,gelijck de tortsen brandan
 Door *Nauply* bedroch,,aan *Capharei* stranden

De schepen loctē aā,,waar door de *Griecxsche* vloot
 Verleyt, schipbreucke lijdt,,om *Palamedis* doot
 Gelijc het nut Compas,,tegen natuyren wetten
 Verborghen onbekent,,altijt int Noort sal setten
 De naalde met den steen,,van *Amber* aangheroert
 Waar door mē hādel veel,,in Oost end Westen voert
 So trect myn hert altijt,,met een inwendich poogen
 Naar harer schoōheyts ooch,,met alle syn vermogē
 Een heymelijcke cracht,,die haar natuyre gaf
 Bont myn gemoet tot haar,,van myner jeuget af
 Ick houder met de geen,,die rijplick overweghen
 Datter moer eenen Pool,,*Magnetis* syn gelegen
 Elders int tswerelts hoeck,,die dust Compas verweect
 End' priemen vāde naald,,tot een beweeging trect
 Gelijcker is een Pool,,eē cēter doch (doch verborgē)
 By haar daar ic na tracht,,d'oorsaac vā myne sorgen
 D'welc niemant vinden can,,ten sy dat liefden hit
 Open den couden vloet,,daar hy verborghen sit
 Den Zeevoocht *Ocean*,,siet men wt syne wallen
 Door d' aard' met aders veel,,dringē end weder vallē
 Nu vult hy wtsyn cruyck,,de glas rivieren al
 Nu siet men dat hy die,,weder insuypen sal
 So stort sy oock in my,,veel levende Fonteynen
 Van passien die my,,verdrincken end ontreynen
 Met droefheyte end' getreur,,vervult sy my nensin
 Dan droefheyte end' getreur,,treect sy niet weder in
 Men siet des avonts veel,,wt *Amphitrite* stygen
 De wolcken t' saemgebercht,,diversche formē crygē
 Vā leeuwen beeren groot,,vā Reusen so het schijnt
 Welc teener oogenblic,,den lichtē wint verdwijnt
 Even is het my,,den drang' van myn gepeysen

Verandert duysentmaal,,met wonderlijk geveysen
 Maar hun stam in min hert,,is effelijck gegront
 So datse vanden wint,,niet wijcken t' eener stont
AEMA Plutonis hol,,siet men noch steeds wtdeelen
 Viercoolen, voncken, rooc,,wt syne solfer keelen
 Hy neēt de wrake noch,,ontledicht syne maach
 Vandē brāt die in hē,,oorsaackte swaar geknaach
 Maar ick brant sonder eyndt,,myn aderen verteeren
 Nergenscan ic den damp,,van mijn geweene wtkeerē
 Myn leever is verstopt,,myn leden vol gheclach
 Geē plaats isser daar ic,,myn aasem scheppē mach
 Den wrecken *Tantalus*,,in *Acherontis* peolen
 Seytmen dat stroomen cout,,om zyne keele spoelen
 End' boven zynen mont,,staan appelboomē wyt
 Daar hy altyt nochtās,,drooch dorst end' hōger lyt
 Ic ben als *Tantalus*,,want het ghenoechlijc weesen
 Vāmyn Santinne wreet,,comt menichmaal gereesen
 Voor myn verblint gesicht,,so en can ic doch niet
 Verwerven eene vreucht,,maar droefhz. end' verdriet
 Den strooper *Ixion*,,aan *Caucaso* gheslooten
 Wort van een vogel Gier,,doort Goddelijc verstootē
 Ontruct, verscheurt, gepict,,zyn ingewāt eylaas
 Is noch op desen dach,,der wilder dieren aas
 Ic ben als *Ixion*,,want liefden toornich blaaken
 Vernielt myn herte steeds,,end tot eē roof gaat maakē.
 Tvoersel van syne wraac,,een innerlijc ghevroech
 Teert my vā binnē wt,,daar hymy meed' besloech
 Siet *Manosmynen* vrient,,het dagelicxse claagen
 Van Cobbault uwen vrient,,die my gedurich plagē
 Siet hier den loon der liefd',,die ic so trouwe dien
 Neēt op myn voothoof acht,,ghy sult zyn wetten

Minos wat raat? geē raat,,tis tijt, ic moet versmorē (siē
 Een waarē vrient hebt gy,,te recht aan my verloren
 End' gy meesterse wreet,,wāt myn liefd' is oprecht
 Aan my verliesen sult,,een trou gē willich knecht
 Geē droefheyte als de myn,,so groot in swerelts endē
 Want ic sluyt in myn hert,,een wereltd vol ellenden
Byblis schrijft niet so veel,,tranen door dampē nat
 Wāt ic maec eē vloet, meyt,,door myner trane bat
 Eylaas tis veel tevert',,,noch soud' my niet verdrietē
 Dit quaat te lyden dus,,als ic noch maar ghenieten
 Mochte, tot eener tijdt,,haare genade milt(
 Want tsoet is hy niet weert,,die tsuer niet proeven wilt
 Gebiet my schoō Goddin,,ic salt gebot volbrengen
 Segt dit wil ick van u,,ick sal sonder verlenghen
 Volvoeren uwen wil,,segd begheeft u ter Zee
 End' seylt d'aard Globus om,,ic sal my maken ree
 Ic sweer u by den booch,,van liefde God der minnen
 Dat ghy met stryden waart,,als *Tegmessa* te winnen
 Al quam *Alcmenae* soon,,dan toornich teghen my
 Tegen *Alcmenae* soon,,soud ick my rusten bly
 Wilt ghy dat ic my sal,,ses jaar int klooster steecken
 Als een goet Minnebreur,,soud ic devoty preecken
 Drie Pater nosters daechs,,soud ic beprylen reyn
 End' roemen over al,,u schoonheyte onghemeyn
 Ick sal tot uwereer,,oprechten twee Autaaren
 Voor d'een sal ic myn liefd',,,met Processi verclaren
 Op d'ander sal u Beelt,,als een Santinne staan
 Daar ick tot offerhand',,,voor sal te biechte gaan
 Een heylich Cruycifix,,soud' ick Stoelpater voeren
 End' uyt een grauwe kap,,uieu selboef nōnich loerē
 Een Maribeelt soud' ic,,om pen hals dragen fyn

Maar uwer schoonheys form,,soud' in myn herte syn
 Oft is het u begeer,, dat ic my sal begeeven
 Met *Theseus* op de Zee,,end naar *Colchos* gaan swevē
 Om d'eer vāt gulden vlies,,ic salt beschicken voort
 End u het gulden Vlies,,brengen van *Colchos* boort
 Wilt ghy dat ic alleen,,de menschen sal verlaten
 End' als een Heremijt,,swermen op dorre straten
 Oft als een Pellegrim,,onder 'tgeboomte groen
 Leven in sober heyt,,end Penitenci doen
 Ic ben daar toe gereet,,ick sal de menschen myden
 Myn lic haam desolaat, met pricklen castyden
 Doen als een Frāciscaan,,die rontō Roomen woont
 Licht ist voorledé quaat,,dwelc eē saacht einde crōt
 Neen tis verloreñ moeyt,,gy schiet voor myne bedē
 Als een Zee maate clip,,van golven wijct, bestreden
 Oft als men siet de Zee,,onstuymich, grys end wit
 Den schipper hooren die,,in noot om hulpe bidt
 Segt my wat isser toch,,herder als blauwe steenen
 Wat isser sachter weer,,alst Water vocht met eenen
 So sietmen evenwel,,dat deser steenen hardt-
 Door't saachte waters drāg,,noch wtgeholet wert
 V hert is hart van steen,,als water syn myn tranen
 Nochtās myn tranē sacht,,wie soud het connē wanē
 V hert vermorwen niet,,wat wil ick hoopen dan
 End jagen een wilt hert,,d'welc ic niet vangen can
 Tis heel met my gedaan,,ick losse meerder suchten
 Als den wint sanden tergt,,in *Euripes* gehuchten
 Den wint verjaagt het sāt,,end op den oever draeyt
 So blaast hy ooc voor hē., myn clachtē en verwaeyt
 Myn smeecken moet als wint,,door haar begeer verdwinē
 och ōgeluc te swaar,,doch wat wil ic my pinē

Dat myn clacht ydel is,,daar ic moet nemen goet
 Dat neven dien myn lijf,,end hert verstervē moet
 O bitter vrugt der liefd',,een ander mach ooc vryen
 Maar niemant sal soo veel,,smerten en cortsen lyen
 Want gelijc myne liefd',,al ander overtreft
 Het leet welc van hem comt,,sich ooc te meer verheft
 Tis waar ic consenteert,,dat alle winden blaasen
 Maar niet al eenderhant,,dees meer als d'āder raasen
 Themels ontallich heyr,,de sterren al gelijck
 Schijnen maar d'eene meer,,als d'āder vierichlijc
 Tis heel met my gedaen,,dan ic neem noch behagen
 Dat ic lyd' sonder schult,,u herte sal noch knaghen
 End' mijn oprechte liefd',,suyver sonder bedroch
 Sal u voor het gericht,,der liefd' beschamen noch
 VVaar heb ic dit verdient,,ic poogd' u niet te roovē
 Als dien op *Ida* seyde',, *Venus* ghy gaat te booven
 Ic ben niet sonder eer,,met een oncuysch gerucht
 Als *Pluto* sielen Godt,,wt *Taenaro* ghevlugt
 Ick ben *Aeneas* niet,,lichtweerdich sondererven
 Dat ick so valselijck,,*Didon* sal laten sterven
 Maarenen *Hercules*,,die niet dan liefde weet
 End' ghy Meesterse syt,,mijn *Deianira* wreet
 Tis heel met my gedaen,,wāt ghy hebt voorgenomē
 Te sien myns levens eynt,,dat ic moet onderkomen
 Sulcx sy ic en sal niet,,weersta an u wille quaat
 Vertoeft niet *Atropos*,,maar cort vry mynen draat
 Men leest vant wreede feyt, de *Amazoner* wyven
 Die 'tmannelijc geslacht,,vernielen end' verdryven
 Dit selfste neét ghy voet,,u schoonheyts lāpe klaar
 Voet in ōs met de liefd',,eé bleecke doot voorwaar
 Natuyr ons moeder ogt,,geeft clauwē leeuwē beerē

Den ossen hoornen crom,,om hun ter noot te weren
 Den slangen het venyn,,den haase spoedicheyt
 Stercre tjocksleypich peert,,den mānen moedichz
 T'vrouwlijck geslachte teer,,heeft sy alleen gegeeven
 Een minnelijck gesicht,,lieflijc end'trots daer neven
 Schoōheyt met deugt gemengt,,is haar besweurig meest
 daar syt mee winnē al,,end' tē mē onbevrees
 Ist dan met my gedaan,,ick wil noch eens beproevē
 End' voor de leste maal,,oft u dit myn bedroeven
 End deese ware clagt,,Nyphe bewegen mocht
 Ten cā verergen niet,, at schaeÿt het dā versocht
 Misschien wat *Jupiter*,, eluckich goedertieren
 Myn sterr' heeft om geset,, ie weet oft t' nydich gieren
 Van Marte sy gheeyndt,, p den Aarhodem wis
 Vintmen niet dat altijt,, ast end' gestaadich is.
 In daarrijcx groot gewelf,, een dāngen stedich duren.
 Gelijckmen blijcklijck siet,, at maāden, dagen, u ren
 Verkeeren dach en nacht,, et buert verpoosen al
 De Maan climt als de Son,, nt water vallen sal
 Den aangenamen tijdt,, at wt *Mephitis* cruyck en
 De bloemkens veelderleyd,, pschieren end' ōtluycké
 Als *Flora* fraey geboort,, aar cruyden lustich went
 In *Venus* maant Aprijl,,crygt ooc syn doevich eynt
 Den winter wederom,,grys, mager, end' gebroken
 Die t'water overwelft,,end' *Neptun* houdt gedoocken
 Onder een schorsse styf,,hoewel d'winden wrant
 Hem dapper wederstaan, doch nemt hy d' overhāt
 Met hagel drift, end' sneeu,,slaat enbedect dē daken
 Den winter moet hem weer,,naár tNoortsche Zēbla maké
 Als *Phaebi* warme Sō,,de hoorné nu genaact
 Vant dartel *Aries*,,end' grootter circkels maackt

Castor end *Pollux* oock,,de *Gemini* te vreedē
 Met buertte leeven beyd',, de dwaase dullicheeden
 Der *Corybanten* wilt,,met hun manieren vreemt
 Ter eer van *Baccho* vet,,noch eens zyn eynde neét
 De Hemel heeft zyn loop,,die mensch régente sterrē
 Planeten, hun gewiel,,vernieuwen end'verwerren,,
 Den ster draey hemel selfs,,syn loopen soo regeert
 Dat hy syn Circkel eens,,in dertich jaaren keert
 Dees jaaren syn int lest,,d' Hemel sal weer beginnen
 Haast eenen nieuwen cours,,so salt'rat myner minnē
 (Hoopick) verkeeren ooc,,wāt men gemeynlijck
 Dat alle dertich jaar,,[...]

Maarso myn suyver liefd',,myn trougewillig dienen
 End' myn oprecht gemoet,,by u doch niet verdienen
 So dā myn groot gedult,,gehoorsaemheyt end' pijn
 Noch voor de laatste maal,,van u geweygert zyn
 Sal ic door liefd' vervoert,,en door wāhoop gedrevē
 Opdrachtich toornich grā,,tot wrake my begeven
 End' soecken eenen wech,,verseyt door jealousy
 Om dy te wederstaan,,met spoock end' toovery
 Voor eerst sal ick my gaan,,met Penitenci boeten
 Beschreyen myne sōd',,en dry daach vasten moeten
 Met droef heyt in het hert,,met traanen int gesicht
 End' intvoorhoofd desorg,,gewōt door liefdéschicht
 Weemoedich, desperaat,,ōtsteecken, end' verbolgen
 Sal ic de sielen licht,,ende doncker geesten volgen
 Ter eener hant een keers,,gesmolten uyt het vet
 Van een gebraden Robbe,,naar toveryen wet
 In d'ander hant een boeck,,bereyt wt dunne vellen
 Van jonge kinders die,,sonder geweē end' quellen
 Ter werelt quamen eerst,,beschreven met het bloet

Vā Mollen een gediert,,welc blind in d' aarde vroet
 Drymaal wil ic mijn hayr,,met *Arons* water wasschē
 De slaapē vā mijn hoofd,,dry maal beslaan met asschē
 Asschen die vande maach,,end' leever uytgeteert
 Sijn van een witten vos,,in loot gedisteleert
 Daar naar wil ic een riem,,om myne Lenden gorden
 Lang' in de Son gedroogt,,die sal ghesneden worden
 Wt Prester het Serpent,,beslaagen t' eenemaal
 Met been vā eenen boc swartverwich, dōcker vaal
 Het cruyt *Achemenis*,,sal in mijn ooren steecken
 Mijn voorhoofd sal geverft, sijn met *Ephesen* teecken
 Om mijn hals sal een snoer,,van paddesteenē gaan
 End' recht op myne borst,,sal u figure staan.
 Daar naar als ick de locht,,geluckich sal bemerckē
 Duyster met neevels swart,,tot tooveryen wercken,
 Ter tijt als *Phoebus* licht,,onder het aatrijc dwaalt,
 Dat de gehoornde Maan,,uyt *Cacro* bloedich straalt
 Sal ick met mynen hondt,,*Lycas* alleen vertrecken
Lycas van oogen root,,met Zee-geschuynde plecke,
 Vertrecken op een plaats,,den geesten aangenaam
 De welck ick kiezen sal,,tot tovery bequaam.
 Daar wil ick eenen bloc,,naar mijn voornemē leggē
 Vā eenen Laurier-boom,,die waarheyt cā voorseggē
 Daar rontom eenen rinc,,met Ceremonien
 Sal gaen,,hier wil ic doen,,mijn quere monien,
 End' voorts op desen block,,een aarden teyle setten,
 Ghetichelt uyt het leem,,van vroege Marietten,
 Gebacken sevenwerf,,in eener oovens mondt
 Daar *Lemnos* lanck geleen,,den *Salamander* vondt
 Met eysselijck gekners,,soud ic hier tsamen cooken
Thymis end *Aloes*,,de plaatse gantsch beroocken

Met cruydt *Mandragora*, *Neptae* mer beevergeel
 Oock schellen vāden visch,,[...] *Jeheneus* meestendeel
 Thert vā een Leeuw gebraā,,de schors vā lbēboomē
 In *Canato* gekist,,longer end' loos genoomen
 Van eenen Esel oudt,,het geytenhayr gecrolt,
 in tsap van Eschenboom,,dry negen maal gerolt
 Ooc soud ick eenen put,,dry voet in d' aarde graven
 End vullen dien met smeer,,van wit geborste raaven
Plutonis offer handt,,daar ick in sieden moet
 Dry krekels, mieren dry,,een achter wolven voet
 Ick sal my seghenen,,met teeckens cruyssen vanen
 Op dat het brullen snoot,,der geesten die ter banen
 Comen my niet beschaad,,dies wil ick al myn vel
 Bestrijcken yverlijck, met tsap van *Pymprenel*
 Dan een doot vrouwenhoofd,,met vlijt terhāt gecregen
 D'welc eenen langen tijt,,opt kerckhof had gelegē
 Van binnen uytgehooft,,daar doen uytvloede ras
 Een *Eggedisse* bruyn,,dier in genestelt was.
 Dit hoof sal ick drymaal,,in Stygis water spoelen
 End' met de stroomen cour,,van Cysize vercoelen
 Dry maal met een sal ick,,het gantsche beckeneel
 Broe yen met Tygers melck,,en Corianders meel
 Dit alles wel gedaen,,sal icket van binnen vullen
 Met cruyden vol venijn,,die my dees geesten sullen
 Brengen van *Tauri* bergh,,*Buprestes Opium*,
Valeriane wilt,,end' der *Nigellen* blom
 Het hert van eenen uyl,,de sennen van craanen
 Dry *Pyrailiden* cleyn,,drey eyeren van hanen
 De gal eens Oliphants,,tbloet van een *Ocodril*
 Dry Oncen *Ebulus*,,end' dry loot *Agenil*
 Quicksilver dragmen dry,,poeyer vā Schorpioenen

Een Spinnekoppen web,,wortels van velt Pioenen
 Een hantvol jeukich sant,,daar een muyl Eselin
 Drymaal rontom weerom,,haar hadd'gewentelt in
 Poeyer *Betonices*,,vier claver en van vieren
 Een scrupel slanghen vlees,,wt *Ryndaci* Rivieren
 Een V per *Carduswyn*,,dry eekels versch gesnoeyt
 Thayr vā een Tortelduyf,,nu eerstmael wtgebroeyt
 Tvergiftich *Aconit'*,,swaanan end' Raaven pluymen
 Vāyder eenen veel,,end het geelsuchtich schuymen
 Van eenen waterstec,,een witter Beeren muyl
 Tspoor vā een ouden haā,,d'oochschellē vāden uyl
 De tong van eenen haas,,drie *Baseliscus* ooglien
 Eens Ons bloet wt de borst,,des *Pellicāens* gesoogen
 Blaaders van reyne vaal,,van Myrth' end Averroō
 Wat groen geknopten vlier,,tgeel vā een lely schoō
 Dir so te saam gemengt,,sal ick het hoofd bewinden
 In eenen voorschoot die,,ick daar gereet sal vinden
 Daar eene Weduwe,,die minde niet bemint
 Haar ogen med' gedroogt,,hadd' om de liefde blint
 Dāsal ic staande voets,,een doncker plaetse soecken
 Daaric de liefe wil,,met liefden doen vervloecken
 End' delven daar dit hoofd,,tot mijn voorne mē nut
 Dry Cubitus om leeg',,in eenen droogen put
 Stracx salic dan myn oor,,dicht op de plaatse grōden
 Naar dat het daar een uur,,een minut acht secūden
 Inne begraven zy,,dan wil ick't onbevrees
 Weer trecken wt den cuyl,,daart so lāg had geweest
 End nemen eene doeck,,gewasschen in het vlieten
 Van Styx oft *Acheron*,,daar in Wil ick dan gieten
 Al dees substantien,,die door diversche cracht
 Een wōderlijcken clōp,,te saam hebben gebracht

End' volgende soo voort,,sal ick met myn gewichte
 Af passen negen loodt,,dry aasen minte lichte
 Van wit end' suyver was,,d'welc inde beéden heet
 Van Paphos Coningin,,nu eerst moet syn gereet
 Dit sal ick met de clomp,,door temperen end' voegē
 End' mengent onder een,,naar alle mijn genoegen
 Dan leggen het te weyck,,in eenen waterstanck
 Daar tvischasich gediert,,den Otter in verdranck.
 Van dees materien,,wild ick twee beelden maken
 Het een dat my gelijk,,mager eñ bleeck de kaakē,
 Het ander sal by naar,,de schoon *Idee* reyn
 Syn van haar om wiens wil,,ick dus lyd' ongemyn:
 Terstont soud' ick se beyd',,vereenigen te saamen
 Eñ stoockē opdē heert,,met een onruchtbaar raamē
 Een vier van Cypres hout,,wortels *Angelica*,
 Daar ick dees beelden dan,,beyde voorstellen gaa
 Dit alles wel geluckt,,sal ick my gaan vercleeden
 End' eenen swarten rock,,van booven tot beneeden
 Overmijn lenden slaan,,end' aan den duyme vry
 Den rinck van *Gyges* doen,,darick onzichtbaer sy
 Mijn hayr gesalft,,wil ick,,my naar het Oostē wendē
 De plaatse loopen om,,end' sien aan allen enden
 Drijmaal met droef geclanck, sal luyden eene bel
 Die alle de sielen weckt,,tot in de doncker Hel.
 liet alle nu van my,,die spookeryen schroomen
 Op dat u geen misval,,oft flantt mocht oovercoomē
 Vreese wijckt achter my,,end' wanckelmoedichz.
 Verselt my koene liefd,,door u voorspoedicheyt.
 D'oogen wijt opgespreyt,,wil ick int Oosten knielen
 End' roepen t'mijner hulp,,alle verstorven sielen
 Mijn mont sal mimeren,,mijn armen stijf als steen

Sullen cruyswijs geboogt,,dwers liggen over een
 Dan sal ick met gecrijt,,roopen d'Helsche Gooden
Pluto die door de liefd,,om *AEtna* quaaamt gevloodē
Minos end *Radamanth*,,*Asmodelle*, cyrat
Mamone Zuriel,,*Dymarche*, *Elacyrat*
Lybico Draguimel,,ghy bockvoete *Thescinen*
Actoetus, *Ormenus*,,comt my ghewillich dienen
Lycus Myrnon, *Nicon*,,*Phafarel*, *Aubicant*
 End' *Melabrancho* die,,de bleecke sielen brandt,
 Slang,, mónsters *Furien*, *Eumenides* end *Parcen*
 Die aan des levens draat,,spint ende stelt ons percke
 Ghy *Dira* snootgedrocht,,*Enyo*, *Messane*
Bellona, *Melatel*,,suygbloet *Thefiphone*
Charon met leeren schuyt,,ghy die se sieltiens droeve
 Scheept door *Averni* poel,,war ist dat ick vertoeve
 Compt poortier *Cerberus*,,die aande deure waack
 Van *Erebo* waar door,,daar niemát uytgherackt
 Noch soud' icker tot my,,duysét end' duysent wéck[...]
 Locht geestē, duyvels ooc,,die door eé licht bedēck[...]
 Den menschen jagen vrees,,om dese swaáre smert
 Door ander wegen noch, te roeyen uyt mijn hert
 End' oft het dan geviel,,dat d'ongetrou we daaden
 Der duyvels in dit feyt,,mijn lijf wilden beschaaden
 End' oft het dan gebuerd',,door dese geesten grā[...]
 Dat mijn aan slach misluct,,end' ic mijn cynde na[...]
 Sulcx soud' my rouwe niet,,maar eenichlic verheug[...]
 Wårmen met meerder eer, niet soud' aflijven meuge[...]
 Gebuert het dat ick sterf, soo sal ick op mijn graf
 Dees Letters snijden doen,,om u went will straf

Epitaphium.

*Hy di hertneckich bleef voor een schoonheyt te lijden'
Hy die met liefde derff van liefd' ver wonnen strijden'
Hy die niet sterven cond' noch leven inden noot
Leyt hier, end weer vercreech' sijn leven door de doot,*

Caelo Musa beat
Arnoldus Cobbault.
FINIS.

***Liedeken op de wyse van Aenhoort 'tgeclach o bloeyende jeucht,
&c.***

I.

GHelijck een purput roose muyckt,
Alst gloeyend' licht der Sonnen duye kt
Mijn hert vol verdriet
Als het u niet siet
In droefhyt luyckt.

II.

Ghelijck de roos weer open gaat
Int criecken vanden dageraat
Soo oock mijn hert bly'
Als her comt voor dy,
Ontwelgt met baat.

III.

Ghy zijt een Sonne t'eenemaal
Die mijn hert brandt door uwen straal
Want door u groot licht
Is blint mijn ghesicht
Dat ick dus dwaal.

IIII.

Ghy zijt een Sonne van schoonheyd
Die uwe glansen rontom spreyt
Iaa der sterren schijn
Maackt ghy tot verdwijn
Door dijn beleydt.

V.

Die Zee-regente cromme Maan
Mach niet by uwen luyster staan
Want der Maanen glans

Verandert bycans
All' uren saan.

VI.

Maat uwe schoonheydt altijd groeydt
Oft *Flora* nu met blommen bloeydt
Oft dat dorren wint
't Water ooverblint
Aan d'aartrijck boeydt.

VII.

Och oft ghy als de Maane waardt
Beweeglijek end' heel onbeswaardt
Hoe wel dat sy wis
Ongestadich is
End licht van aardt.

VIII.

Soo moet ghy ymmers dynen sin
Veranderen in soete min
End' blyven niet soo herdt
Waar wtick mijn smerdt
End leet begin.

IX.

Maar waarlijck ghy blijft onbeweecht
Tsedert dat ghy mijn hert doorreecht
Saturnus stuer, wreet
Moet zijn u Planeet
Dien ghy vercreecht.

X.

V Voorhooff nochtans anders thoont
Dat *Venus* selfs u had verschoont
End dit seydmen my
Dat *Cupido* vry.

Nymph by u woont.

XI.

Hoordt woont *Cupido* by u dan
 Ghelijck oock sulcx wel wesen can
 Hy die is een Godt
 Soud een Godt met spot
 My leedt doen an.

XII.

Dit onghemack end' teghenspoet
 Schoone voorwaar ghy my aandoen
 Want door yver gram
 Ontvonckt ghy een vlam
 In mijn ghemoet.

XIII.

Mijn herte knaacht met een ghetier
 Als *AEtna* braket solfer vier
 Dampen vol ghesucht
 Clachten ongenucht
 Gaan van my hier.

XIIII.

End' al om dat ick vol van trouw'
 V eer end' dien suyver lonckvrouw'
 Verdraach ick dit quaat
 Als ghy my verlaat
 In bitter rouw'

XV.

Voorwart 'tis nu wel Martis tijdt
 Dat men 'tquaate neemt en 'tgoede mijdt
 Oft ist u ghepeyns
 Dat ick my gheveyns
 Sulcx vliede wijdt.

XVI.

Ick wil my in *Cysize* stroom
 Proeven, daar sal mijn liefde vroom
 Blijcken end' zijn groen
 Als Laurieren doen
 In blixems schroom.

XVII.

Gheloof dat mijn hert waar gelas
 Ghy soudt daar sien van binnen ras
 Een oprechte cracht
 Die met yver tracht
 Naaru ghepas.

XVIII.

Certeyn *Cupido* ghy zijt wreet
 Du bist de quaal die my opeet
 Een Getul' Leeuwin
 Niet *Paphos* Goodin
 Heeft dy ghereet.

XIX.

Wat claacht mijn hert doch so seer
 Daar ick duysent tormenten meer
 Hoor' te lyden recht
 End' als eeu trou knecht
 Haar bieden eer.

XX.

Sy diedoor soet beval verdient
 Te wesen hooger Goden vriend
 Om wien *Paris* noch
 Der Griecken bedroch
 Niet soud' ontsien.

XXI.

Leader om *Mero* bemint
 En vreesde niet den stuyren wint
 Maar hy wierp sijn lijf
 Van den oever stijf
 In Zee ontsint.

XXII.

Soud ick om haar die booven gaat
 De Sestische van *Venus* staat
 Tperijckel ontsien
 Oft selfs die dat vlien
 Neen, metter daat.

XXIII.

Schoon zijty ghend' vol geuren reyn
 Verciert met veel coleuren greyn
 Als die Coningin
 Tot *Cypren* vaart in
 Met grooten treyn

XXIIII.

Ick wil lijden om dijnent wil
 Een bitter plaach end swijgen stil
 Siet ick ben bereet
 Te dulden veel leet
 Sonder geschil.

XXV.

Ick ben bereet te lijden oock
Promethei quaal int hels gesmoock
 End' *Tantali* dorst
 Commer, hit end' vorst
 Dampen end' roock.

XXVI.

Als ick noch maar den lesten dach
 Crijg een saacht eynd' tot mijn geclach
 Als ick tot mijn loon
 V gedaante schoon
 Noch crygen mach.

XXVII.

Smert, ancxst, be nau theyt, druck end pijn
 Hoe groot die dan oock mochten zijn
 Wil ick met gedult
 Dragen end' die schult
 Noch seggen mijn

XXVIII.

Maar (hou) mijn troost is veer van daar
 Mijn druck moet altijd blijven waar
 Tot dat eens de doot
 Met haar seysen stoot
 Mijn leven swaar

XXIX.

De doot sal zijn mijn Liefden endt
 Ten sy dat ghy u tot my wendt.
 V straal my ontsont
 Want ghy te seer lonckt
 Meesterse jendt.

XXX.

Princesse schoon die my verwon
 End' brant alst licht van *Phaeton*
 Bestraalt mijn bang hert
 Dat het jeugdich wert
 Blinckende Son.

FINIS.

Arnoldus Cobbault.

Oenone Liedeken op de wyse van Almandj de son Altese.

I.

C*Vpido* Godt der minnen'
 Die mijn hert hebt doo rknaacht,
 Met dijnen wulpsen booch
 Nu toont ghy licht van sinnen,
 Dat ghy 'tgheluck naar jaacht
 End' altijd' vliecht om hooch.
 Ghy worpt u listich ooch
 Op swerelts broosse goet.
 Vliefde met gelt voet
 De deucht is luttelacht
 T' gelt is der liefen tracht.

II.

Hoort *Paris* ongetrouwe
 Myneedich ende loos
Oenone droef geweest
 Die onlancx was u Vrouwe
 V uytvercoren roos
 End' u we vreucht alleen,
Oenone end' anders geen
 Was u lustich vermaack
 End' dyner liefden raack
Oenone was u vreucht
 End snoer van dijne jeucht.

III.

Ben ickt niet die u leerde
 Aller gedierten vanck
 En ghy waart mynen knecht

Sijt ghy niet die my eerde
 End my tot minnen dwanck
 Door u soet vleyen recht
 Sijt ghy het oock niet segt
 Dien ick beminde ras
 Daarick een *Nymphe* was
 End dagelijcx begeert
 Om myne schoonheyt weert.

III.

Antwoort nu eens met reden
 End naar de waarheyt vrom
 Sijt ghy dien *Paris* niet?
 Die dijn liefd' heeft ghesneden
 In onsen Eycken boom
 Daar de reyn beeck om vliet
 Met dit besworen liet,
 Eer sal *Xanthi* Rivier
 Te rugge deynsen hier
 Eerick u lief getal
Oenone laten sal.

VI.

Wel *Xanthi* water gaten
 Waarom vertoeft ghy noch
 Dat ghy te rugge deynst
 Want *Paris* heeft verlaten
Oenone mat bedroch
 End listelijck geveynst
 Om *Helenam* hy peynst
Helena vals end' licht
 Die Griecken landt onsticht
 Een lichte Vrouwe saan
 Moet voor *Oenone* gaan.

VI.

Hebb' ick u niet ontfangen
 End tot mijn Voocht gestelt
 Doen ghy een herder waart
 Daar *Phoebus* my quam prangen
 End' om liefd' heeft gequelt
 Doch liet ick hem beswaart
 V *Paris* licht van aart
 Steld' ick voor sulcken Godt
 End' noch drijft ghy den spodt
 Met my die ben doorwont
 Van liefd' in t' herten gront.

VII.

laa nu ghy wort verheeven
 End wat geluckich zijdt
 Door der Fortunen radt
 Hebt ghy my heel begeeven
 End *Helenam* gevrijdt
 Gerooft voor uwen schadt
 Tis waar u Vaders Stadt
 Is meerder als mijn Lant
Troyen hooch wel gemant
 Is grotter dan het velt
 Van *Oenone* gestelt.

VIII.

Dats waar, maar u *Oenone*
 Int Phrygansche bosch
 En is oock geen boerin.
Helena is wel soo schoone
 End' van gedaante losch
Paris in ūwen sin

Oenone niet te min
Helenam booven gaat
 In suyperhey end raat
 Want sy heeft willich dan
 Verlaten haren man.

IX.

Paris dat ick u vleye,
 Is niet om dyne Croon
 Noch oock om Troyen vry,
 Waarlijck ick niet verbeye
 Dijn Conincklijcken Throon,
 Noch oock om heerschappy
 Maar dit beken ick dy
 Dat mijn versuft verstandt
 Om u in liefden brandt
 Want Vroukens vaten swack
 Sijn onderdrucket strack.

X.

Denckt niet dat ick u soecke
 Om *Priami* schoon' kint
 Oft *Hectors* snaar te syn,
 Neen daaglijcx ick vervloecke
 Dat onder u bewindt,
 Quam t' Goddelijck verschijn,
 Chy gaaft den appel fijn
 Aen *Venus* u Voochdin,
 Een ydele Godin,
Venus vol lusten seer
 Oncuysch en sonder eer.

XI.

Daar was doen voort te speuren

Dijne lichtverdicheyt
 Die ghy ghenoech beweest
 Dat ghy t' aansichts coleuren
 Verkoost voor de wijsheydt
 End' voor de deugden meest
 Hooft ongestadich geest
 Nu doet ghy eeven soo
 Dat ghy *Helenam* snoo
 Met haren Griecxsen treyn
 Stelt voor *Oenone* reyn.

XII.

Prince leest met verstanden
 Oenone bleeck pampier
 End' mijn clacht ooverweecht
 T' Comt niet van dijn vyanden
 Die Griecken met getier
 'Tot wraake niet beweegt
 V trouw' *Oenone* fier
 Die van haar eerste jaar
 Was u Vriendinne klaar
 Wilt noch op dit termijn
 Dijne Beminde zyn.

FINIS.

Penelope Liedeken, op de Wijse van Den tijt is hier' Datmen sal vrolijk wesen.

I.

GElijck men siet
 Een Tortel duyve schreyen
 End vol verdriect
 Als weduwe vergaan
 Een troubel liedt
 Hoortmen haar treurich spreyn
 Om dat sy niet
 Haar gaiken heeft ontfaan
 Maar droevich vliedt
 All ander duyven saan,
 Alleen slijt sy nu haren,,tijdt,
 End schout der vogels scharen,,wijdt,,
 Ook getrou haar te paaren,,mijdt,
 In suyverhey voortaan.

II.

Soo ist met my
 Vlysses ongenadich
 End' traach zijt ghy
 Om t' huys comen weer
 Gelooft dit vry
Penelope gestadich
 Verwacht onbly
 Vlancksaam wederkeer
 Daaglijcx ick stry
 Met *Antinoum* seer,,

Pysander wilt my houwen,,mee,,
 End' nemen in syn vrouwen,,stee,,
 Terwijl ick my betrouwe,,ree,,
 Op u mijn man end' Heer,,

III.

Oorcondt my toch
 Wat Landt heeft u verborgen
Vlysses och
 Waar mach *Vlysses* zijn
 VVantick ben noch
 Volancxsten end' vel sorgen
 Oft door bedroch
 Ghy u verstaket fijn
 De liefde doch
 Is een jalours venijn
 Ick ben alleen in droef heyt,, gaar
 T' net dat ick daachs heb gebreyt,, klaar,
 Ontweef ick snachts met arbeyt,, swaar,
 Om u de liefste mijn.
Troyen vermaart
 Heeft opgeweckt de Griecken
Troyen onwaart
 Beweent der Griecken cracht
Troyen hoovaart
 Is nu ghecort zijn wiecken
Troyen beswaart
 Is van ons t' onderbracht
Troyen onaart
 Kent nu *Vlyssera* sacht
Ilion welck verheven,,was,
 End *Hector* cloeck van leven,,ras,

Sijn oneert end, gebleven,,ras,
Onder der Griecken macht.

V.

Doch suer verwerf,
Och wilde t' hoofd der Goden
Dat *Troyens* erf
Noch waar in sijn geheel
Troyen versterf
End' haar vernielde dooden
Sijn mijn verderf
End' ongeluckich deel
Dat ick u derf
Vlysses cloeck end' eel
Och oft der reyn Godinnen,,kerck,
Noyt waar ontwijdt van binnen,,sterck,
Sulcx was wel lossen,,werck,
End' aangeroert te veel.

VI.

Oft wilde Godt
Den overspeelder woedich
Ghy *Paris* sot
Waart in de Zee versmoort
Doen ghy quaem tot
Menelao voorspoedich
Met dijn wulpsch roth
Aan *Lacedemons* boort
Omt schoone lot
Helenam rooven voort
Och oft ghy doch schaaap hoeder,,slecht,,
Gebleven waart den broeder,,regt,,
Van *Oenone* valsch voeder,,knecht

End' haar min had verhoort.

VII.

Soo soud ick wis
 Van man berooft niet blijven
 Noch met droeffnis
 De lange nachten stil
 Alleen onfris
 In ydelheyt verdrijven
 Maar nu ick mis
 Doch teghen mijnen wil
 Troost *Vlyssis*
 Hit tot mijn coude kil.
 Nu moeten wy den langen' dach
 Laertes ick die prangen' mach
Telemach' die verlangen, plach
 Dus leven in geschil.

VIII.

De Griecken al
 Zijn weder thuys gecomen
 End' met geschal
D, autaren maken vet
 Der Griecken tal
 Heeft nu de wraack genoomen
 End Troyens val
 Wordt ons nu overset
 Op *Rhaesi* stal
 Men met verwonder let
 Allen derf ghy u Vaderlant
Vlysses listich nader,,hant
 Dat ghy oydt den verrader,,vandt
Delon end' quaat belet,

VIII.

Ghy wordt alleen
 Van de Fortuyn beslooten
 End ongemeen
 Tergt u *Neptunus* snoot
 Om dat met een
 Ghy d' ooch hebt uytgestoten
Cyclop niet cleen
 End' ghewont tot der doot
 Lijdt sonder reen
 Verwervet eere groot
Vlysses cloeck gepresen,,oudt
 Hoe dorst ghy doch soo wesen,,stoudt
 Dat ghy noch sondet vreesen,,soudt
Priam brengen in noot.

X.

Wat goede windt
 Sal dy my weder senden
 Soo ghy my mindt
Vlysses haast opschiedt
 Ick hebb' ons kindt
 Geschickt aan allen enden
 Naar *Pylos* blindt
Pylos weet van u niet
 Naar Sparten sindt
 Sparten my in druck liedt
 Maar misschien ghy in vreughden,,leeft
 Met een ander die jeugden,,heeft
Penelope vol deugden,,sneeft,
 Van outheyt denckt ghy siedt.

XI.

Terwijl *Mars* woedt
 Om Troyen u benijdet
 End' dat den vloet
 Van *Neptun* u verdringt
 Comt liefden gloet
 End' my met sorg' bestrijdet
 Ghy wort met bloet
 Met tranen ick bespringt
 Een plaach onsoet
 Ons alle beyd' omringt
 Maar ghy ontgaat de bylen,,wreedt,
Hectors, end' my dickwijlen,,eedt
Cupido met sijn pijlen,,heedt
 End' my verwonnen dwingt.

XII.

Prince mijn Man
Penelope dijn Vrouwe
 Eyst van u dan
 Snellijck te comen t' huys
 Sooveel ick can
 Ick my op u vertrouwe
 End wacht u van
Troyen oft *Thetys* sluys
 Comt uyt den ban
 End' neemt wech dit gedruys
 Comt haast mijn man met breder,,eer
 My die ghy t' huys een teeder,,deer
 Liet, sult ghy in v weder,,keer
 Vinden oudt end' vol cruys.

Arnoldus Cobbault.

Veneris Liedeken op de wyse Fortuyn Helas bedroeft.

I.

MY Moeder vande liefst
Venus der schoonen schoon
 Die doe dat my belieft
 In mijnen hoogen throon
Cupido cleyn mijn soon
 Onweert end' onbeleeft
 Heeft selfs gemaackt tot hoon
 Die hem gesoogen heeft,

II.

Cyprus mijn schoon ghebouw'
 End *Paphos* oovervloet
 D aar ick my op betrouw'
 In *Amathonthe* soet
 Is mijn verstorven goet
 Ben ick niet Coningin
 Van *d' Idaliensen* vloet,
 End voesters vande min.

III.

Waar vintmen doch *schoonheyt*
 Die by de myne blijckt
 Waar vintmen wulpsicheyt
 Die soo verheven rijckt
 Soomen by my gelijckt
Pandoram fraey verciert
Pandora voor my swijckt
 End' myne schoonheyt viert.

IV.

Ick hebb' door mynen straal
Marum Godt der oorloch

Verwonnen tenemaal
 Met mijn bevallich ooch
 laa *Jupiter* om hooch
 Stelt my in sijne saal
 End' heeft geproeft den booch
 Der liefden sonder faal.

V.

Maar nu ben ick certeyn
 Self vande liefd' doortreft
 Om dy *Adonis* cleyn
 Die u te seer verheft
 Waarom was de Natuyr
Adonis u soo milt
 Dat ick aldus befuur
 Tegen *Cupidos* schilt.

VI.

Ick die ben u yter Zee
 Gesproten end gewoelt
 Can met tseewater mee
 Nu niet werden vercoelt
 laa t'vier daar ick meed' plach
 T' ontfoncken menich hert
 Ontsteeckt een heet gewach
 Door mijn gemoet met smert.

VII.

Maar hoe? mijn ongeval
 En waar noch niet te groot
 Waart ghy int droeve dal
Adonis niet gedoot
 Maar hoe? dees sware locht
 End' smette niet te seer
 Als ick met u maar mocht

Leven naar mijn begeer.

VIII.

Och ongeluckich kindt
Adonis soet van aardt
 Dien ick vast besindt
 End' langen tijt bewaart
 Hoe zijt ghy nu verscheurt
Adonis vreesselijck
 Om u mijn herte treur
 In droef heyt blijckelijck.

IX.

Hadt ghy naar mijnen raat
 Int jagen u gemijdt
 Der Beeren honger quaat
 Brocht dy in desen lijdt
 Want boven uwe cracht
 Dreeft ghy met dynen spriet
 Op u gedaanten pracht
 Ghy u te seer verliet.

X.

V aamkens waren swack
 End soet was u aanschijn
 Die tot der liefden pacx
 Bequamet soudén zijn
 Doch uwe cloecke jeugt
 Hoochmoedich ende sterck
 End yverich tot deucht
 Begonnen eerst dit werck.

XI.

Beer ongenadich dier
 Regt moet ghy zijn geplaecht
 Grim mende met getier

Van net in net gejaacht
 Dat ghy met u wen tandt
Adonim hebt vermoordt
 Ghy moet van allen landt
 Daaglijcx werden gestoort.

XII.

Maar ô *Adonis* broos
 Ick heb u bloet versaamt
 End' in een roode roos
 Verandert end' befaamt
 Datmen noch langen tijt
 Van dijn bedruckt misval
 Op d' aartrijc breedt en wijdt
Adonis seggen sal.

XIII.

Princersse *Venus* schoon
 En weecht dit met soo swaar
Adonis creech tot loon
 Een corte doot voor waar
 Maar ick word' t' elcker uur
 Van *Cupido* verscheurt
 Daar voor dit leven suur
 My geen doot gebeurdt.

FINIS.

Liedeken op de Wyse van Ick claach u Venus dieren.

I.

VVe sal mijn bitter lijden
 End' mijn druck wederstaan
 Nu my van allen syden
 De liefde comt beslaan
Cupido wilt my saan
 Met pijlen scherp bestrijden
 Wie sal my nu voortaan
 Van sijnen schicht bevrijden

II.

Want ick word' voor mijn jaren
 Van *Cupido* doorwont
 Tweemaal thien openbaren
 Nu nauwlijcx mijnen gront
Pallas aan mijnen mont
 Schildert nau gulden haren
 End' ick ben int verbondt
 Van liefden bange scharen.

III.

Mijn herte moet verteeren
 Met herte liefd' omrandt
 Als *Icarus* sijn veeren
 Smelt voor der Sonnen brandt
Icarus moest met schandt
 Noch leeger vliegen leeren
 End' ick moet mijn verstant
 Tot u soo hoog niet keeren.

IV.

Meestersse die dees vieren
 Stoockt in mijn dorstich hert

Wat sal het u verciere
 Dat ick verlooren werdt
 Oft groeyt ghy in mijn smert
 Gelijck de wreede dieren
 Sulcx waar een quade pert
 End' tegen u manieren.

V.

Comt Godlijcke *Najaden*
 Brengt cruycken vol van wijn
 End' soeckt aan allen paden
 Geluckich Medecijn
 Soeckt my *Lethes* venijn
 Oft *Moly* onberaden
 Om dese snoode pijn
 Wt mijn gemoet t' onladen

VI.

Geen wateren noch cruyden
 Connen blusschen de Min
 Int Noorden noch het Suyden
 Vint ghy daar toe gewin
 Ghy die in mijnen sin
 Meesterssche zijt ghepresen
 Gheeft ghy my drancken in
 Soo werd' ick stracx genesen

VII.

Menckt ghy u liepkens roode
 Aan mijnen bleecken mondt
 Van dese quale snoode
 Werd' ick dan voort gesondt
 Oft my alleene jondt
 Te wesen uwen boode
 End' suyvert mijne wondt

Eer my *Cupido* doode.

VIII.

Al mijn geluck end' leven
 Wacht ick van u verheugt
 Want ick heb u gegeven
 Den sleutel van mijn jeugt
 Ontfermet want ghy meugt
 V knecht God in verheeven
 Tis een onachtbaar deugt
 Te lanck gestoort gebleven.

IX.

VWie sal ick nu recht clagen
 Mijn passien end' leet
 VWie sal ick nu raat vragen
 VVaerlijck ick niemandt weet
 VWant in mijn cortsen heet
 Neemt mijn Meesters behagen
 De tranen die ick sweedt
 Connen haar niet versagen.

X.

Steyle Clippen end' Bergen
 Eenige bosschen wijdt
 In u wil ick my bergen
 End' eynden mijnen tijt
 Dat *Cupido* vol nijt
 My niet meer come tergen
 Maar voor der liefden strijt
 Cāmen sich bergen nergen,

XI.

VVaer sal ick my dan wenden
 Om t' ontgaart desen bast
 Mane wil tot my senden
 V kerre snel gepast

Eer my de liefd' verrast
 Wt sijne groene benden
 Voert my met desen last
 Elders aan swerelts enden.

XII.

End' wat soudt my dan helpen
 Soo verd te zijn, van dy
 Soud' dat mijnen smerten stelpen
 Oft dese raserny
 Neen, dit beken' ick vry
 Datick by u mijn schoone
 Moet wesen end' daar by
 Cryg' ick droef heyt ten loone.

XIII.

Hoe salick het dan maken
 Dewyl ick self mijn plaach
 Naar tracht end' neem vermaken
 In mijn sucht met geknaach
 Niet dan dat ick verdraach
 Der liefden durich blaken
 End' hoop' dat alle daach
 Mijn droeffenis sal staaken.

XIV.

Princersse jaa Goodinne
 Door uwer schoonheyts licht
 De stof end' die voochdinne
 Van alle mijn gedicht
 Bestraalt door u gesicht
 Mijn hert, te coel van sinne
 Welck op dy heeft gesticht
 Sijn yverige Minne.

FINIS.

Epigramma.

OOrsaake van mijn liedt,,oorsaake van mijn leedt
 Meesterse vā mijne vreed',,mijne meestersewreet
 Saagte salf tot mijn herdt,,salf tot mijn wonde hardt
 Trou Boetsel tot mijn smert,trouw' voetsel tot mijn smerdt
 Princersse vol van sticht,,Princersse die quaat sticht
 Fackel die my verlicht,,end duystert al te licht
 Jonckvrouw die ick bemin,,ghy haat my niet te min
 Ghy verweert mijnen sin,,ghy verweert mijnen sin
 Mijn schoone, mijn genoecht,,ghy houdt mijn ongenoecht wroecht
 Som wijl mijn jeugt,,vervroecht,,somwyl mijn herte
 Ghy zijt mijn blijd' beval,,ghy zijt mijn droevenval
 Ghy zijt mijn heunig al,,ghy zijt mijn bittergal
 Ghy zijt die my bystont,,end' laat my weer terstondt,
 Ghy zijt die my verwont,,ghy zijt die mijn hert wōdt
 Ghy zijt die my genaast,,ick ben myn droef h[...]rnaast
 Ghy zijt die my belaast,,end' ghy verliet my laast
 Op eenen goeden voet,,wort nu mijn liefd' gevoet
 Dan weder mynen moet,,ind' asschen sincken moet
 Want siet verteerend vier,,der liefden dien ick vier
 Om u reyn adel dier,,becomt my doch te dier
 Al dese cortsen heet,,ghy my te lijden heet
 Als ick myn smerten meet,,ghy u in my vermeet
 Op u gesette wet,,hebb' ick myn sin gewet
 Nochtans so val ick net,,in liefden struyckel net
 O mijn schoon cyraat,,neemt voor u desen raat
 Dar ghy my niet en laat,,eert eenmaal wort te laat
 Ma[...] ick u geniet,,en keert u van my niet
 Eer myn hert [...]siedt,,door brandt, nu niet meer siet
Arnoldus Cobautius

Sonnet.

*M*ercur', des Coopmans hoofd' *Cupido* liefde Voogt
Phoebus geleertheyts Godt' sijn myner jeugt dry heer[...]
Mercur' met sorg', de liefd' met clacht, *Phoebus* me[...] leeren'
Mercur' my dringt, de liefd' my quelt, *Phoebus* verhoogt.
Mercur' om swerelts goet' de liefd' om u lief poogt
 End' *Phoebus* om de croon, van onvergänglich, eert,
Mercur' des, daachs' de Liefd' t' savonts in duyster weeren
Phoebus des morgens vroech' als haar *Aurora* toocht
 Tis doch onmoghelijk' dry Meesters tsaam te plichten'
 Neen niet onmoghelijk' men can vry veel verrichten'
 Alsmen tot alle dinck' stelt, yver, sorg, end' vliet,
 Wat is den mensch' een block' die niet dā ghelts thresooren'
 Naar tracht, end' durich woelt' hy krijgt als *Mydas* orren'
 De middelmaat is goet' men vint tijdt sonder tijdt.

Coelo Musa beat.

C.I. Arnoldus Cobbault.

TOTZWOLL AE.

By Thomas Henrickz, Boeckdrukker

in de Dieserstrate